

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2018r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Maja Snopczyńska

Protokolant: Małgorzata Nazarko

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2018 roku w Świdnicy na rozprawie

sprawy z wniosku **M. J.**

przy udziale A. C., B. M., Gminy Ż. i Powiatu (...)

o zasiedzenie i rozgraniczenie

postanawia:

I. dokonać rozgraniczenia pomiędzy nieruchomościami położonymi w Ł. gmina Ż. stanowiącymi działki gruntu zapisane w rejestrze gruntów pod numerami:

- (...) - dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...), będącą własnością uczestnika postępowania Gminy Ż.,

- (...) - dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...), będącą współwłasnością uczestniczek A. C. w udziale 6/18 i B. M. w udziale 12/18,

- (...) - dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...), będącą własnością wnioskodawcy M. J.,

- (...) - dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...), będącą własnością Powiatu (...)

w ten sposób, że ustalić przebieg granic w następujący sposób:

- 1) pomiędzy działkami numer (...) wzdłuż linii przebiegającej przez punkty graniczne (...) i (...),
- 2) pomiędzy działkami numer (...) wzdłuż linii przebiegającej przez punkty graniczne (...) i (...),
- 3) pomiędzy działkami numer (...) wzdłuż linii przebiegającej przez punkty graniczne (...), (...), (...), (...), (...), (...),
- 4) pomiędzy działkami numer (...) wzdłuż linii przebiegającej przez punkty graniczne (...) i (...),
- 5) pomiędzy działkami numer (...) wzdłuż linii przebiegającej przez punkty graniczne (...), (...), (...), (...) i (...)

które to granice zostały oznaczone liniami ciągłymi w kolorze czerwonym na mapie stanowiącej załącznik numer 2 do opinii uzupełniającej biegłego sądowego z zakresu geodezji i kartografii inż. P. K. z dnia 8 czerwca 2018 roku znajdującej się na karcie 571 akt niniejszej sprawy, stanowiącej integralną część tego postanowienia, zgłoszonej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego Starosty (...) (...). (...) -1;

II. umorzyć postępowanie w zakresie wniosku o zasiedzenie części działki numer (...) znajdującej się obecnie w granicach działek (...) oraz działki numer (...);

III. dalej idący wniosek oddalić;

IV. oddalić wnioski stron o zwrot kosztów postępowania;

V. nakazać wnioskodawcy M. J. uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w Świdnicy kwotę 1.340,14 zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa,

VI. nakazać uczestnikowi Gminie Ż. uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w Świdnicy kwotę 2.990,14 zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa,

VII. nakazać uczestniczce A. C. uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w Świdnicy kwotę 2.990,14 zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I Ns 253/17

UZASADNIENIE

Wnioskodawca M. J. wniósł o stwierdzenie zasiedzenia własności działki nr (...) położonej w Ł. będącej własnością Gminy Ż., części działki nr (...) położonej w Ł. będącej własnością A. C., części działki nr (...) położonej w Ł. będącej współwłasnością J. N., S. F., J. W. (1), J. W. (2) i B. W. oraz zasądzenie od uczestników kosztów procesu wg norm. W uzasadnieniu wskazał, że od 2 kwietnia 1980 roku jest właścicielem gospodarstwa, które otrzymał od matki. Betonowy płot oddzielający nieruchomość wnioskodawcy został zbudowany w 1980 roku; z uwagi na upływ ponad 30-letniego nieprzerwanego samoistnego posiadania części nieruchomości z mocy prawa nabył przez zasiedzenie własność wskazanych działek najpóźniej 3 kwietnia 2010 roku. Do wniosku wnioskodawca dołączył szkic sytuacyjny posesji z zaznaczeniem działek objętych wnioskiem.

W odpowiedzi na wniosek uczestniczki A. C. i S. F. wniosły o oddalenie wniosku i zasądzenie od wnioskodawcy kosztów postępowania. w uzasadnieniu podniosły, że betonowy płot odgradzający posesja został zbudowany 10-12 lat temu, więc nie upłynął wymagany przepisami termin posiadania, ponad to postawienie betonowego płotu utrudniło dojazd na działki uczestniczek.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik Gmina Ż. wniosła o oddalenie wniosku i zasądzenie od wnioskodawcy kosztów postępowania. W uzasadnieniu podniosła, że wnioskodawca jest posiadaczem w złej wierze, zaś nie upłynął 30 letni termin, gdyż do 1 października 1990 roku zasiedzenie nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa nie było możliwe, więc termin zasiedzenia działki nr (...) upłynie dopiero 1 lipca 2015 roku.

Na rozprawie w dniu 13 czerwca 2014 roku uczestniczka B. M. i B. W. wskazali, że zgadzają się z wnioskiem, zaś uczestniczki D. K., Z. N. i U. B. (następczyni prawne J. N.) wniosły o oddalenie wniosku.

W toku postępowania na skutek przenoszenia własności spornych nieruchomości uczestnikami na dzień zamknięcia rozprawy pozostawali Gmina Ż., B. M. i A. C..

W toku postępowania toczyło się postępowanie administracyjnym o rozgraniczenie spornych nieruchomości w związku z wystąpieniem sporu co do przebiegu granicy pomiędzy w/w działkami.

Pismem z dnia 31 stycznia 2018 roku wnioskodawca cofnął wniosek w zakresie zasiedzenia działki nr (...), gdyż wobec wydania prawomocnej decyzji o rozgraniczeniu tej działki wydanie orzeczenia stało się zbędne.

Sprawa o rozgraniczenie działek nr (...) została przekazana do postępowania sądowego. Także wnioskodawca pismami z dnia 31 stycznia 2018 roku wniósł o rozgraniczenie działek (...). Sprawa o rozgraniczenie I Ns (...) została zarządzeniem z dnia 2 marca 2018 roku połączona do łącznego rozpoznania z niniejszą sprawą.

Pismem z dnia 28 czerwca 2018 roku wnioskodawca wniósł o stwierdzenia zasiedzenia przez wnioskodawcę części działki nr (...) oznaczonej na mapie nr 1 kolorem zielonym i przylegającej do działki wnioskodawcy nr (...), a oddzielonej od reszty działki (...) betonowym płotem oznaczonym na mapie nr 1 kolorem różowym oraz o rozgraniczenie działki nr (...).

Postanowieniem z dnia 30 lipca 2018 roku umorzono postępowanie co do zasiedzenia działki nr (...) i wezwano do udziału w postępowaniu Powiat (...) (który z uwagi na połączenie spraw stał się uczestnikiem).

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

W ewidencji gruntów i budynków dotyczącej spornych działek było wiele błędów istniejących już od lat powojennych. Gdy chodzi o przebieg granic działek (...) sprawa była problematyczna. W dokumentacji istnieje kilka przebiegów granic, np z 1967 roku (na mapie k. 234 - linia niebieska), z roku 1975 dawne ogrodzenie (na mapie k. 234 - linia pomarańczowa), z roku 1980 (na mapie k. 234 - linia brązowa), obecnie istniejący płot betonowy (na mapie k. 234 - linia różowa) oraz obecne granice działek ujęte w operacie ewidencyjnym (na mapie k. 234 - linia zielona).

Z map wynika, że na skutek nieprawidłowego połączenia kart map nastąpiło przesunięcie granic wyznaczonych na mapie w stosunku do stanu rzeczywistego. w skutek tego działka (...) "znalazła się" wg dokumentacji na terenie działki wnioskodawcy nr (...), zaś w rzeczywistości stanowiła drogę dojazdową do posesji uczestników (działki nr (...)) biegnącą wzdłuż drewnianego płotu. Podobnie było z częścią działki (...) objętej wnioskiem. Wg. map działka ta graniczyła z działką nr (...) na terenie posiadanej przez wnioskodawcę działki nr (...), a w rzeczywistości przebieg granicy pomiędzy działkami (...) przebiegał odmiennie niż wynikało to z dokumentacji.

W rzeczywistości - od czasów powojennych do chwili wymiany płotu na betonowy (lata 2004-2005) - nie nastąpiły żadne zmiany w rzeczywistym posiadaniu spornych działek. Były to jedynie zmiany w ewidencji (na mapach).

Działki numer (...) (w granicach ustalonych w niniejszym postępowaniu) posiadane przez wnioskodawcę (a wcześniej jego rodziców) były oddzielone od działek stanowiących własność uczestników drewnianym płotem co najmniej od 18 kwietnia 1967 roku. Płot ten w latach 2004/2005 został zastąpiony przez wnioskodawcę płotem betonowym, lecz jego przebieg został częściowo zmieniony w stosunku do płotu drewnianego.

Dowód: opinia biegłego sądowego P. K. z dnia 17 VII 2015r k. 228-235

opinia uzupełniająca k. 276

ustna opinia uzupełniająca k. 494-496, płyta CD k. 498

zeznania świadków K. B. k. 123

R. W. k. 124

E. Z. k. 124-125

K. J. k. 125

wnioskodawcy k. 126

uczestniczki A. C. k. 149-150, płyta CD k. 150a

Właścicielem działki numer (...) (droga) dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...) jest uczestnik postępowania Gmina Ż..

Współwłaścicielami działki numer (...), dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...), będącą są uczestniczki postępowania A. C. w udziale 6/18 i B. M. w udziale 12/18.

Właścicielem działek nr (...), dla których Sąd Rejonowy w Świdnicy V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...), jest wnioskodawca M. J..

Właścicielem działki nr (...) (droga), dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...), jest Powiat (...).

Dowód: odpisy z KW nieruchomości k. 621-654

Biegły sądowy z zakresu geodezji i kartografii P. K. w opinii z dnia 8 czerwca 2018 roku ustalił przebieg granic pomiędzy spornymi działkami po linii ogrodzenia pomierzonego w 1975 roku w następujący sposób:

- 1) pomiędzy działkami numer (...) wzdłuż linii przebiegającej przez punkty graniczne (...) i (...),
- 2) pomiędzy działkami numer (...) wzdłuż linii przebiegającej przez punkty graniczne (...) i (...),
- 3) pomiędzy działkami numer (...) wzdłuż linii przebiegającej przez punkty graniczne (...), (...), (...), (...), (...), (...),
- 4) pomiędzy działkami numer (...) wzdłuż linii przebiegającej przez punkty graniczne (...) i (...),
- 5) pomiędzy działkami numer (...) wzdłuż linii przebiegającej przez punkty graniczne (...), (...), (...), (...) i (...)

które to granice zostały oznaczone liniami ciągłymi w kolorze czerwonym na mapie stanowiącej załącznik numer 2 do opinii uzupełniającej

Dowód:

- opinia biegłego sądowego P. K. 18 czerwca 2018r. z załącznikami k. 565-571a

- ustna opinia uzupełniająca biegłego k. 495-496, płyta CD k.498

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Podstawą rozstrzygnięcia niniejszej sprawy są przepisy kodeksu cywilnego oraz ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (t.j. Dz.U. z 2015 poz.520). Zgodnie z art. 153 k.c. jeżeli granice gruntów stały się sporne, a stanu prawnego nie można stwierdzić, ustala się granice według ostatniego spokojnego stanu posiadania. Gdyby również takiego stanu nie można było stwierdzić, a postępowanie rozgraniczeniowe nie doprowadziło do ugody między interesowanymi, sąd ustali granice z uwzględnieniem wszelkich okoliczności; może przy tym przyznać jednemu z właścicieli odpowiednią dopłatę pieniężną. Stosownie zaś do treści art. 29 ust. 1 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne rozgraniczenie nieruchomości ma na celu ustalenie przebiegu ich granic przez określenie położenia punktów i linii granicznych, utrwalenie tych punktów znakami granicznymi na gruncie oraz sporządzenie odpowiednich dokumentów. Natomiast rozporządzenie Ministrów Spraw wewnętrznych i administracji oraz rolnictwa i gospodarki żywnościowej z dnia z dnia 14 kwietnia 1999 r. w sprawie rozgraniczania nieruchomości (Dz. U. z dnia 20 maja 1999 r.) w § 3 przewiduje, że podstawę ustalania przebiegu granic nieruchomości stanowią dokumenty stwierdzające stan prawny nieruchomości (odpisy z ksiąg wieczystych lub odpisy dokumentów znajdujących się w zbiorze dokumentów, wypisy aktów notarialnych, prawomocne orzeczenia sądu i ugody sądowe, ostateczne decyzje administracyjne) oraz określające położenie punktów granicznych i przebieg granic nieruchomości

(dokumenty geodezyjne zawierające dane liczbowe do ustalenia przebiegu granic: szkice graniczne, protokoły graniczne, akty ugody, zarysy pomiarowe z pomiaru granic, szkice wyznaczenia granic działek wydzielonych w wyniku scalenia, wymiany gruntów lub w wyniku podziału nieruchomości, inne dokumenty pomiarowe, obliczeniowe i opisowe pozwalające na ustalenie przebiegu granic).

W pierwszej kolejności zauważyć należy, co podkreślał biegły, że w ewidencji dotyczącej spornych działek było wiele błędów istniejących już od lat powojennych i w dokumentacji istnieje kilka przebiegów granic. Biegły wskazał, że prawdopodobnie była to granica dwóch map na dwóch odrębnych kartach i błędy wynikają z połączenia tych kart. Z map wynika, że na skutek nieprawidłowego połączenia kart map nastąpiło przesunięcie granic wyznaczonych na mapie w stosunku do stanu rzeczywistego. np. działka (...) znalazła się na terenie działki wnioskodawcy nr (...), zaś w rzeczywistości stanowiła drogę dojazdową do posesji uczestników (do działki nr (...)). Podobnie było z częścią działki (...) objętej wnioskiem. W rzeczywistości - do okresu wymiany płotu na betonowy w latach 2004-2005 - nie nastąpiły żadne zmiany w rzeczywistym posiadaniu działek. Były to jedynie zmiany w ewidencji na mapach. Tym samym należało uznać, że od lat powojennych do 2004 roku granice pomiędzy działkami były użytkowane w sposób ustalony pomiędzy właścicielami nieruchomości, co wynika ze zgodnych w tym zakresie zeznań stron i świadków. Na przełomie lat 2004/2005 wymieniono płot na betonowy co spowodowało zmiany w sposobie użytkowania nieruchomości i przebieg granic, ale w niewielkim zakresie.

Z zeznań świadków wynika, że od lat powojennych istniał płot drewniany, który następnie na przełomie lat 2004/2005 został zastąpiony betonowym. Potwierdziły to zeznania świadków K. B., R. W., E. Z. i K. J. a także wnioskodawcy i uczestniczki A. C.. Co prawda część świadków (K. B., R. W.) wskazali, że nowy płot biegnie tak jak stary, lecz pozostały materiał dowodowy wskazuje, że świadkowie w tym zakresie się mylili. Z mapy sporządzonej przez biegłego wynika, że przebieg nowego płotu różni się nieznacznie co mogło spowodować, że dla osób, które tylko okazjonalnie go widywały było to niezauważalne. Świadczy o tym zeznanie świadków, że nowy płot został postawiony około 8-9 lat temu (zeznania z 2014r). Natomiast z zeznań świadka E. Z. wynika, że nowy jest trochę przesunięty w stronę wnioskodawcy. Świadek K. J. zeznała, że sukcesywnie ściągała stary płot i zakładała nowy płot, przyznając, że "myśmy nowego płotu nie robili na słupkach tylko obok". Nawet wnioskodawca w swoich zeznaniach wskazał, że płot biegnie w tym samym miejscu co drewniany, przyznając, że może to być parę centymetrów obok. Natomiast uczestniczka A. C. zeznała, że płot który jest obecnie częściowo pokrywa się z tym drewnianym, a częściowo jest przesunięty o około 1 metr w stronę budynku którego uczestniczka jest współwłaścicielem.

Takie zeznania wraz z treścią opinii biegłego i dokonanych przez biegłego ustaleń co do zapisów w ewidencji gruntów i budynków na przestrzeni lat nakazywały uznać, że obecne betonowe ogrodzenie nie biegnie dokładnie po linii starego drewnianego płotu. Nowe ogrodzenie powstało na przełomie lat 2004/2005 i wnioskodawca posiada części działek położonych pomiędzy starym płotem a nowym ogrodzeniem dopiero od 13 lat.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu geodezji i kartografii P. K., który po przeprowadzonych oględzinach i w oparciu o dokumenty ustalił przebieg granicy prawnej pomiędzy w/w działkami. Podstawowym problemem, na który zwrócił uwagę biegły były błędy w dokumentacji i wiele przebiegów granic. Biegły podkreślił, że na skutek omyłki pomiarowej bądź kreślarskiej błędnie umiejscowiono działkę nr (...) i granice sąsiednich na pierwotnym stanie posiadania oraz powstałej na jego podstawie mapie ewidencyjnej. W związku z tym należy domniemywać, że granice omawianych działek biegły po ogrodzeniu ujawnionym w 1975 roku. Tym samym stwierdzić należy, że granica wynikająca z dokumentów, a przedstawiona przez biegłego na mapie stanowiącej załącznik numer 1 kolorem brązowym linią przerywaną (granica działek według (...) przed modernizacją) do opinii - to granica prawna, która nigdy nie funkcjonowała między w/w nieruchomościami. Jak podkreślił biegły w opinii wizualizacja tej granicy wynika z błędów pomiarowo - kreślarskich. Biegły wskazał w opinii, że analiza dokumentów, kształtu działek, odszukanych istniejących obecnie słupków granitowych przemawia za uznaniem dotychczasowych granic działek nr (...) ujawnionych na mapie ewidencyjnej było błędne, wobec czego należy ustalić je po ogrodzeniu pomierzonym w 1975 roku. Za takim przyjęciem przemawia wg. biegłego także stan prawny ustalony w oparciu o zasiedzenie.

W takim stanie rzeczy Sąd rozpoznający niniejszą sprawę zobligowany był do ustalenia przez jaki okres czasu i w jaki sposób właściciele spornych nieruchomości posiadają swoje działki. Postępowanie rozgraniczeniowe zgodnie z art. 153 k.c. za pierwsze i najważniejsze kryterium rozgraniczenia uznaje stan prawny granic biorąc pod uwagę wszelkie środki dowodowe. Jednym zaś ze zdarzeń rzutujących na stan prawny, powodujących skutki ex lege jest upływ terminu zasiedzenia. Zmiany zakresu prawa własności spowodowane zasiedzeniem sąd obowiązany jest uwzględniać jako przesłankę rozstrzygnięcia w postępowaniu rozgraniczeniowym (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 marca 2016r., III CSK 126/15, z dnia 20 kwietnia 2017r. II CSK 386/16).

Zgodnie z art. 172 § 1 i 2 k.c. posiadacz nieruchomości niebędący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (zasiedzenie). Po upływie lat trzydziestu posiadacz nieruchomości nabywa jej własność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze. Zasiedzenie jest zatem sposobem nabycia własności przez upływ czasu. Cytowany artykuł jako przesłanki zasiedzenia wymienia posiadanie i upływ czasu. Posiadanie prowadzące do zasiedzenia musi być samoistne i nieprzerwane, dodatkowo zaś obowiązuje domniemanie, że ten, kto rzeczą faktycznie włada, jest posiadaczem samoistnym (art. 339 k.c.) oraz domniemanie istnienia dobrej wiary (art. 7 k.c.). Stosownie zaś do treści art. 176 § 1 k.c. jeżeli podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania, obecny posiadacz może doliczyć do czasu, przez który sam posiada czas posiadania swego poprzednika. Jeżeli jednak poprzedni posiadacz uzyskał posiadanie nieruchomości w złej wierze, czas jego posiadania może być doliczony tylko wtedy gdy łącznie z czasem posiadania obecnego posiadacza wynosi przynajmniej lat trzydzieści.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło możliwość ustalenia przebiegu granic między spornymi nieruchomościami uwzględniając zakres dotychczasowego posiadania. Początek biegu terminu zasiedzenia Sąd ustalił na 18 kwietnia 1967 roku albowiem co najmniej od tego momentu - jak wynika z opinii istniało "stare" ogrodzenie (drewniany płot) i w taki sposób użytkowano sporne nieruchomości. Tym samym wnioskodawca (a wcześniej jego poprzednicy - rodzice) posiadali, jako posiadacze samoistni, nieprzerwanie przedmiotową nieruchomość przez okres 20 lat. Zakres posiadania poprzednich i obecnych właścicieli jest niesporny, zaś domniemania związane z posiadaniem i dobrą wiarą nie zostały obalone. Podkreślić należy, że zgodnie z art. 7 k.c. jeżeli ustawa uzależnia skutki prawne od dobrej lub złej wiary, domniemywa się istnienie dobrej wiary. Konsekwencją tej reguły jest przerzucenie ciężaru dowodu na uczestników, co oznacza konieczność wykazania przez nich, że wnioskodawca posiadał nieruchomość w złej wierze. Brak wykazania powyższej okoliczności prowadzić musi do przyjęcia dobrej wiary wnioskodawcy. Na marginesie wskazać należy, że nawet przy przyjęciu złej wiary okres 30 lat także upłynął.

W takim stanie rzeczy Sąd dokonał rozgraniczenia nieruchomości położonych w Ł. gmina Ż. stanowiącymi działki gruntu zapisane w rejestrze gruntów pod numerami:

- (...) - dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...), będącą własnością uczestnika postępowania Gminy Ż.,
- (...) - dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...), będącą współwłasnością uczestniczek A. C. w udziale 6/18 i B. M. w udziale 12/18,
- (...) - dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...), będącą własnością wnioskodawcy M. J.,
- (...) - dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...), będącą własnością Powiatu (...)

w ten sposób, że ustalili przebieg granic w następujący sposób:

- 1) pomiędzy działkami numer (...) wzdłuż linii przebiegającej przez punkty graniczne (...) i (...),
- 2) pomiędzy działkami numer (...) wzdłuż linii przebiegającej przez punkty graniczne (...) i (...),

- 3) pomiędzy działkami numer (...) wzdłuż linii przebiegającej przez punkty graniczne (...), (...), (...), (...), (...), (...),
- 4) pomiędzy działkami numer (...) wzdłuż linii przebiegającej przez punkty graniczne (...) i (...),
- 5) pomiędzy działkami numer (...) wzdłuż linii przebiegającej przez punkty graniczne (...), (...), (...), (...) i (...)

które to granice zostały oznaczone liniami ciągłymi w kolorze czerwonym na mapie stanowiącej załącznik numer 2 do opinii uzupełniającej biegłego sądowego z zakresu geodezji i kartografii inż. P. K. z dnia 8 czerwca 2018 roku znajdującej się na karcie 571 akt niniejszej sprawy, stanowiącej integralną część tego postanowienia, zgłoszonej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego Starosty (...) (...) (...) -1.

Sąd uznał opinię biegłego za w pełni wiarygodne źródło dowodowe, albowiem biegły w sposób profesjonalny, rzetelny i wyczerpujący uzasadnił swoje stanowisko, precyzyjnie wskazując na jakich dokumentach się oparł i w jaki sposób dokonał pomiarów w terenie. Strony nie kwestionowały opinii.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł o rozgraniczeniu jak w punkcie I postanowienia.

Wobec orzeczenia o rozgraniczeniu na skutek którego działki, o zasiedzenie których wnioskodawca wnosił zmieniły swoje granice i obecnie cała działka (...) oraz część działki (...) formalnie także znajdują się poza należącymi do wnioskodawcy działkami (...) w nowoustalonych granicach.

Tym samym co do działki określonej we wniosku jako (...) i części działki (...) znajdującej się obecnie na działkach należących do wnioskodawcy postępowanie należało umorzyć, gdyż orzekanie w tym przedmiocie stało się bezprzedmiotowe, skoro wnioskodawca na skutek wyznaczenia nowych granic stał się formalnie właścicielem posiadanej części działek. W związku z powyższym na podstawie art. 355 §1 kpc w zw. z art. 13 §2 kpc umorzono postępowanie w tym zakresie (punkt II postanowienia)

Wnioskodawca wniósł także o stwierdzenie zasiedzenia przez wnioskodawcę części działki nr (...) oznaczonej na mapie nr 1 kolorem zielonym i przylegającej do działki wnioskodawcy nr (...), a oddzielonej od reszty działki (...) betonowym płotem oznaczonym na mapie nr 1 kolorem różowym. Jest to część działki znajdująca się pomiędzy betonowym ogrodzeniem, a nowoustaloną granicą działki wnioskodawcy (według przebiegu starego drewnianego płotu). Wskazać należy, że wobec powyżej przedstawionych rozważań co do przebiegu i daty powstania betonowego płotu należało stwierdzić, że w tym zakresie nie nastąpiło zasiedzenie i co skutkowało oddaleniem wniosku w tej części (punkt III postanowienia).

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 520 § 1 k.p.c. Mając na uwadze, że co do zasady każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie oddalono wnioski stron o zwrot kosztów postępowania.

Ponieważ zaliczka uiszczona przez wnioskodawcę nie pokryła w całości kosztów opinii biegłego należało obciążyć tym kosztami strony. Sąd miał na uwadze, że uczestniczka B. M. zgodziła się z wnioskiem o zasiedzenie, nie kwestionowała przebiegu granic w postępowaniu prowadzonym przed organem administracyjnym. Tym samym nie przyczyniła się w żadnej mierze do powstałych kosztów. Podobnie uczestnik Powiat (...) nie kwestionował ustalanych w postępowaniu administracyjnym granic, zaś nie był zainteresowanym w sprawie o zasiedzenie. W takim stanie rzeczy, biorąc pod uwagę, że pozostali właściciele graniczących ze sobą nieruchomości byli w takim samym stopniu zainteresowani wynikiem niniejszej sprawy, Sąd nakazał uiszczyć wnioskodawcy kwotę 1340,14 zł (uwzględniając uiszczoną zaliczkę), zaś Gminie Ż. i A. C. kwoty po 2.990,14 zł tytułem kosztów opinii biegłego poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa (pkt V-VII postanowienia).